

Title :
Subject Heading 1 :
Subject Heading 2 :
Source :
Date :

<http://www.matichon.co.th>

(1)

วันจันทร์ที่ 28 ธันวาคม พุทธศักราช 2558 ปีที่ 38 ฉบับที่ 13805 ราคา 10 บาท

หน้า 7

นิทานสุภาษิตจีน (15)

成语故事 (十五)

ภาษาจีนมีสำนวนสุภาษิตมากมาย และชาวจีนก็นิยมใช้สำนวนสุภาษิตเหล่านี้ในชีวิตประจำวัน “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอสำนวนสุภาษิตจีนที่มีเรื่องเล่าประกอบให้ผู้อ่านทุกท่านได้อ่าน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาจีนพร้อมทั้งความบันเทิงไปพร้อมกัน

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอก็คือ 塞翁失马，焉知非福 / 塞翁失马，焉知非福 (sài wēng shī mǎ, yān zhī fēi fú) ไซเว้งซือหม่า, เยียนจือเฟย์ฝู่ ไซเว้งเสียม้า ใครเล่าจะรู้ว่ามันคือความชวยหรือโชคกันแน่ สุภาษิตนี้มีความหมายไปในทางปรัชญาเสียส่วนใหญ เป็นสุภาษิตพื้นบ้านของจีนที่ใช้ในการอธิบายกฎแห่งธรรมชาติของเล่าจื๊อ (老子 lǎo zǐ เล้าจื้อเจ้าของปรัชญาแห่ง เต๋า (道家 dào jiā เต๋า โดยผมจะขออนุญาตให้เรียกเป็นตัวย่อเทียบในการอธิบายสุภาษิตนี้ครับ ซึ่งจะทำให้เห็นภาพและเข้าใจสุภาษิตนี้ได้ดียิ่งขึ้น นั่นก็คือ ขณะที่เหยี่ยวหนูน้อยนั้น เรายังอาจจะรู้คำตอบได้ว่า ออกหัวหรือออกก้อย ก็เหมือนดังเช่นสุภาษิตคำนี้ ที่จะอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น มักจะมีผลออกมาได้ทั้งสองด้านเสมอ โดยด้านหนึ่งคือด้านที่เราต้องการ ส่วนอีกด้านคือด้านที่เราไม่ต้องการ แต่เราอาจจะกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงมันได้ คงต้องปล่อยให้มันเป็นไปตามธรรมชาติ หรือในทางศาสนา ก็คือการปล่อยให้มันเป็นไปตามกรรม

อธิบายคำสุภาษิตนี้ยาวเหยียดจนลืมเล่านิทานความเป็นมาของสุภาษิตนี้เลย ที่มาของสุภาษิตจีนนี้มีเรื่องเล่าว่า กาลครั้งหนึ่ง มีชายชราชื่อไซเว้ง เขาคือผู้มีปัญญาเลิศล้ำคนหนึ่ง เขาเลี้ยงม้าไว้ตัวหนึ่งสำหรับไว้แข่งขัน เขามักนำม้าตัวโปรดของเขาไปแข่งขันตามโอกาสและเทศกาลต่างๆ ซึ่งม้าของเขาที่มักจะชนะเสมอ ม้าของเขาจึงมีชื่อเสียง ถือเป็นยอดอาชาแห่งเมือง วันหนึ่งม้าของเขาหลุดจากคอกและวิ่งหายไป ไซเว้งจนปัญญาที่จะตามหามันก็ได้แต่ปลงตก เมื่อเพื่อนบ้านรู้ข่าว ต่างก็มาแสดงความเสียใจและปลอบใจเขา แต่ไซเว้งกลับตอบอย่างสุขุมว่า ม้าหายไป ก็ใช่ว่าจะโชคร้ายเสมอไป เพื่อนบ้านต่างงงกับคำพูดของเขา เวลาผ่านไปนับเดือน ยอดอาชาของไซเว้งก็หวน

กลับมาหาเขาอีกครั้ง แต่มันไม่ได้มาตัวเดียว แต่มาพร้อมกับฝูงม้าป่าหนึ่งฝูงซึ่งมีมันเป็นจำฝูง ชาวบ้านรู้เข้า ต่างก็มาแสดงความยินดีในความโชคดีของเขา ไซเว้งก็ตอบอย่างเดิมว่า คราวนี้ได้ม้ามาฝูงใหญ่ ก็ใช่ว่าจะโชคดีเสมอไป ชาวบ้านก็ยังไม่เข้าใจคำพูดของเขาอยู่ดี ไซเว้งมีบุตรชายคนหนึ่ง บุตรชายคนนี้ชอบขี่ม้ายิ่งนัก เมื่อมีม้าเพิ่มขึ้น เขาก็ขี่ม้าท่องเที่ยวไปทั่ววันหนึ่งโชคร้ายพลัดตกจากหลังม้าขาหักไปข้างหนึ่ง เพื่อนบ้านรู้ข่าวต่างก็มาแสดงความเสียใจต่อความโชคร้ายของลูกชายเขา ไซเว้งก็ตอบกลับอย่างเดิมว่า ลูกชายขาหัก กลายเป็นคนขาเป๋ ก็ใช่ว่าจะโชคร้ายเสมอไป เพื่อนบ้านต่างไม่เข้าใจในคำพูดของเขา ต่างรู้สึกหมั่นไส้เขายิ่งนัก แล้วแยกย้ายกันไป หลังจากเหตุการณ์ลูกชายตกม้าจนขาหักผ่านไปได้สักปีกว่า ก็เกิดสงครามขึ้น สงครามนี้กินเวลานานยิ่งนัก ชายหนุ่มในเมืองต่างถูกเกณฑ์ไปรบ และเสียชีวิตในสนามรบมากมาย แต่ลูกชายของไซเว้ง เนื่องจากพิการขาจึงไม่ถูกเกณฑ์ทหาร จึงรอดตายไปได้ ไซเว้งกับลูกชายจึงอยู่ด้วยกันได้อย่างมีความสุข